

WZEDPŁATA

miesięcznie:

w Radomiu 2 korony
za edn. do domu 25 h.
z przes. poczt. 2.50 h.
za em. pojed. 10 hal.

OGŁOSZENIA

za wiersz petitolowy
lub jego miejsce:
1-sza strona 1 kor.
Nekrologi 40 hal.
Reklamy 60 hal.
IV-ta strona 20 h.

GAZETA RADOMSKA

WYCHODZI CODZIENNIE.

REDAKCJA otwarta codziennie przez święta i niedziele od godziny 12 do 2 po południu.

ADMINISTRACJA otwarta codziennie przez święta i niedziele od godziny 9 do 3 po południu.

Adres Redakcji i Administracji: ulica Lubelska Nr. 51.

Komunikat austriacki.

Wiedeń. Urzędowo 9 b. m. Na froncie wschodnim. W kilku punktach frontu więcej ożywiona akcja artyleryjska i pomyślne dla nas przedsięwzięcia patrolowe.

Na froncie włoskim i bałkańskim: Nie było ważniejszych wydarzeń.

VI posiedzenie Rady Stanu

Warszawa. Posiedzenie VI odbyło się w d. 7 b. m. pod przewodnictwem Marszałka Koronnego, w obecności 21 członków Rady Stanu, obu Komisarzy i 4-ch zastępców.

Obrady rozpoczęły się o godz. 10 rano, a przebieg ich według komunikatu był następujący:

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu piątego posiedzenia Sekretarz Tymczasowej Rady Stanu odczytał szereg adresów od różnych grup politycznych i instytucji społecznych z prowincji.

Następnie wysłuchano sprawozdania z Wydziału wykonawczego w referacie p. J. M. Pomorskiego z dwóch posiedzeń, oraz przyjęto do wiadomości zaproszenie przez Wydział Wykonawczy 5 osób na członków Rady Departamentu Sprawiedliwości z poza Rady Stanu, a mianowicie pp.: D. Anca, J. Glassa, J. Higersbergera, J. Litauera, L. Supieńskiego.

Z kolei przyjęto wniosek Wydziału Wykonawczego w kwestji pieczęci: „aby tymczasowo był używany Orzeł Biały przez T. R. St. do czasu, kiedy sprawa herbu Państwa Polskiego zostanie definitywnie załatwioną”.

W dalszym ciągu przyjęto wniosek p. Kunowskiego w sprawie ochrony pracy robotników przebywających poza granicami kraju. W kwestji tej postanowiono porozumieć się z Władzami Okupacyjnymi, które przyrzekły w tej mierze swoje współdziałanie.

Wreszcie przyjęto przedstawiony przez Dyrektora Departamentu Skarbu Budżet za drugą połowę miesiąca stycznia w sumie 16 653 mk. 80 fen.

Postanowiono, że przy obsadzaniu posad w Kancelarii i Biurach Rady Stanu oddawane będzie pierwszeństwo przy równych odpowiednich kwalifikacjach fachowych osobom, których krewni służą w wojsku polskiem lub w inny sposób przyczyniają się do odbudowy Państwa Polskiego.

Z Sejmu węgierskiego

Budapeszt. (BK.) Izba posłów przyjęła w drugim czytaniu przedłożenie w sprawie uczczenia pamięci bohaterów, a w imiennym głosowaniu odrzuciła wniosek Rakowszkyego, żądający przyznania czynnego prawa wyborczego żołnierzom od 20 roku życia, 122 głosami przeciw 75. Prezydent ministrów wypowiedział się przeciw wnioskowi.

Bonar Law o sytuacji wojennej.

Londyn. (BK.) W debacie nad adresem w Izbie niższej, minister Bonar Law oświadczył: Anglja spodziewa się, że neutralni, których prawa w równym stopniu zostały zakwestjonowane, jak angielskie, weźmie udział w walce o sprawiedliwość.

Następnie oświadczył Bonar Law: Jest wykluczone, abyśmy przy pomocy floty angielskiej, która nigdy nie miała tak znakomitej siły, jak w tej wojnie, nie zdołali stawić czoła niebezpieczeństwu łodzi podwodnych. Muszą być wynalezione nowe środki, najlepsze głowy w kraju zajęte są tą sprawą.

Omawiając sytuację militarną, oświadczył Bonar Law: Istnieją wszelkie oznaki zmiany na korzyść aliantów. Włosi nie byli dotąd w stanie przeprowadzić więcej niż potyczki: Lecz zewsząd słyszymy, że duch wojsk włoskich jest dobry i że w razie rozpoczęcia nowej kampanji, spodziewać się możemy lepszych wyników.

Nasi rosyjscy sprzymierzeńcy poczynili postępy pod Rygą, a taki sam sukces, choć mniejszych rozmiarów, osiągnęli na Bukowinie.

O Rumunji żaden z aliantów nie może myśleć bez troski. Najazd Niemców na Rumunję był strasznym nieszczęściem politycznym, lecz nie jest to żaden zysk militarny dla Niemców. Nie osiągnęli oni wytkniętego celu. Mamy podstawę do nadziei, że Niemcy nie osiągną już dalszych sukcesów na rumuńskim placu boju.

Zapasy, które Niemcy spodziewali się zdobyć w Rumunji, zostały zniszczone, a źródła naftowe zostały zagwożdżone w umiejętny i skuteczny sposób.

Front saloniccki nazwał Bonar Law jako nie wzbudzający obaw.

Bonar Law zakończył: Nie ulega żadnej wątpliwości, iż nieprzyjaciół od początku przyjął zasadę, iż droga do zwycięstwa nie na tem jedynie polega, aby zwalczyć nieprzyjaciół, którzy są żołnierzami, lecz rzucić strach na świat cały, łącznie z neutralnymi, co też potwierdza ostatnia mowa kanclerza, który najbardziej uważa za najodpowiedniejsze do szybkiego osiągnięcia zwycięstwa.

Dla przyszłości

Od jednego z czytelników prowincjonalnych otrzymujemy następujące uwagi, nacechowane żywą wiarą w życie i przyszłość narodu.

Trwałych potrzeba nam rzeczy i trwałych zdobyczy, bo nie jesteśmy koczownikami, którym wystarczają jurty wojłokowe i baraki na prędcie sklecone: u siebie i dla siebie budować mamy, aby nadać i pozostawić naszym następcom rozpęd do rozumnych przedsięwzięć i wysiłków, mających na widoku przyszłą pomyślność narodu.

Komu bo innemu jeśli sobie samemu, społeczeństwo winno zapewnić to, co jest niezbędnym warunkiem rozwoju normalnego narodu to, co budowane dzisiaj stanowi o jutrze, co pod to jutro rzuca podwalinę trwałą nieprzemijającą?

Liczne przed nami rosną potrzeby. Każdy dzień stwarza nowe, zewsząd wyglądają braki i łachmanami świeci nasza polska nędza. Sami sobie zostawieni w naszych troskach, otoczeni murem kamienną obojętności, sami radzić musimy nie tylko nad podpieraniem tego, co się wali, ale nad wznoszeniem tego, o co woła bujne, zdobywcze życie współczesne. Czy społeczeństwo do życia tego już dojrzało? Czyśmy zrozumieli nareszcie, że nie frazesy, głoszące o naszej wyższości kulturalnej, nie czcze słowa, ale nasza, zdolność do samodzielnego zaspakajania własnych potrzeb, nasza zdolność do czynu dadzą świadectwo siły i prężności naszego narodu?

Twarde warunki naszego istnienia, rosnące poczucie obowiązku obywatelskiego, a nade wszystko jasna myśl w połączeniu z rozumną troską o jutro wytworzyły w Polsce ludzi zdolnych do największych ofiar dla ojczyzny swojej, ludzi czyniących śmiało i pewnie. Od tych ludzi i od czynów idzie krzepiąca moc i wiara, że naród nasz dojrzał do czynu zbiorowego. Siew obywatelskiego życia pojmowania, rzucany przez jednostki nie pada na opokę — wyda on niewątpliwie plon obfity.

Zapewne, daleko nam jeszcze do osiągnięcia takiej organizacji narodowej i społecznej, któraby potrafiła uczynić z 20 milionowej masy Polaków jeden sprawnie maszerujący hupiec, przejęty jedną zgodną myślą o odrodzeniu narodem i tworzący jedną zbiorową siłę, opierającą się świadomie zamachom na swoje dobra duchowe i materialne. Program więc odrodzenia naszego narodu musi obejmować wszystkie mądre i uczciwe hasła, jakie wypowiedziano kie-

dykolwiek. A ponieważ życie narodo-
we jest jakby olbrzymim czynem, mu-
simy się więc na niego zdobyć. Wów-
czas dopiero tworzyć będziemy naród,
który bez trwogi patrzeć może w swoje
jutro. W warunkach dzisiejszych, z
ufnością i wiarą w samych siebie może-
my stwierdzić, że stać nas jeszcze na
czyn zbiorowy, przecinający jak błyska-
wica, chmurne niebo teraźniejszości, i
ukazujący nam jasny kawałek lepszego
jutra.

Niech chwila, w której czyn ten
podejmemy, będzie początkiem długie-
go łańcucha dalszych wysiłków, dalszej
pracy nad budzeniem się ducha obywatel-
skiego, który tak skutecznie przeciw-
stawia się egoizmowi warstw, dobrowol-
nie usuwających się poza naród i bier-
nie tylko przypatrujących się ze swej
łóży jego zmaganiu się z przeciwno-
ściami.

Wbrew apatii i zgnęśnieniu tych
warstw, tak samo jak wbrew pesymi-
zmowi małowiernych, którzy nie mogą
zdobyc się na nic innego, oprócz la-
mentu, w zbiorowej duszy narodu doko-
nywa się przemiana głęboka i dodatnia,
której wykładnikiem są płodne w na-
stępstwa czyny mądre i dobre. Na nich,
jak na fundamentach zbudować musimy
naszą przyszłość. D. R.

Co słychać na frontach bojowych

Z wojennej kwatery prasowej dono-
szą: Niezwykle silne mrozy utrudnia-
ją na wszystkich frontach bojowych
akcję bojową na większą skalę. Walki
nad rzeką Aa wkrótce utknęły, a wojska
niemieckie zajęte są tam budowa-
niem nowych pozycji. Na froncie tym
mrozy dochodzą do 340 Celciusza, a
wice uniemożliwiają większe operacje.
Rosjanie próbowali wprowadzić natarcia
i wojska ich trzęły w śniegu po pas,
lecz akcja ta, jak już wiadomo, nie
miała powodzenia.

Na froncie rumuńskim, z chwilą na-
stania okresu mrozów, wojska sprzy-
mierzone poczęły się okopywać. Wobec
zamierznięcia ziemi na kamień, nie mo-
żna budować trwałych pozycji, zastę-
pują je tedy po większej części lochy
w śniegu. Wielka liczba batalionów
robotniczych pracuje nad naprawą szos
i dróg. Seret i Dunaj niosą krę, w
ilości, jakiej nie widziano od szeregu
lat.

Wojsk rumuńskich nie można na tym
froncie zobaczyć. Gen. Hurko dowo-
dzi tam obecnie wojskami rosyjskimi,
a wielka liczba oficerów francuskich
zajęta jest reorganizacją rozbitków
armii rumuńskiej. Hurko dał dymisję
15 brygadom rosyjskim. Za pomo-
cą fantastycznych opowieści o okru-
czeństwach sprzymierzonych w okupo-
wanych ziemiach Rumunii usiłują Ro-
sjanie obudzić mgstwo w resztkach armii
rumuńskiej. Opowiada się nawet, że
sprzymierzeni fabrykują glicerynę ze
zwłok pojmanych jeńców.

W Rosji w ostatnich dniach wstrzy-
mano na kolejach ruch frachtowy i o-
sobowy, aby można swobodnie przewo-
zić transporty wojsk. Aby pokryć ro-
snące ciągle zapotrzebowanie rekruta,
rozpoczęto pobór w Finlandji. Rezer-

wy rosyjskie koncentrują się w okolicy
Gałacz.

W rosyjskiej części Mołdawji szerzy
się cholera w sposób zaskakujący.
Grasuje ona także pośród wojsk rosyj-
skich, stojących w delcie Dunaju.
Lecz o takie drobnostki Rosja nie wie-
le się troszczy.

Na froncie włoskim akcja bojowa
akąpa, zresztą ogranicza się do wyży-
ny Karsu. Na innych częściach fron-
tu głęboki śnieg, który tej zimy spadł
obficie, niż po inne lata, uniemożliwia
wszelką akcję.

Na tyłach przetrzymują Włochy cięż-
kie przesilenie. Dotkliwy brak węgla
i nadzwyczajna, jak na tamtejsze sto-
sunki, zima dają się ludności we zna-
ki. Sytuacja ta pogorszyła się znacz-
nie skutkiem ogłoszenia blokady mor-
skiej przez państwa centralne, która
jeszcze niekorzystniej wpłynie na tak
potrzebny Włochom dowóz węgla z
Anglii.

O wielkiej ofensywie włoskiej prasa
włoska zachowuje milczenie, natomiast
dużo się pisze o oczekiwanej ofensy-
wie państw centralnych, która ma się
rozpocząć przeciw Włochom w końcu
lutego. Prasa włoska gubi się w fan-
tastycznych domysłach na ten temat,
a nawet rozszerza pogłoski o zamie-
rzeniu przybyciu Hindenburga do Ty-
rolu.

W każdym razie ostatnie zmiany w
naczelnym dowództwie włoskiem świad-
czą, iż istnieją tam poważne różnice
zdań co do dalszego prowadzenia
wojny.

Jedynie we Francji ponawiają się
większe ataki, atoli walki te nie prze-
kraczają granic lokalnego znaczenia.
Natomiast cała uwaga stron walczących
jak i neutralnych zwrócona jest na mo-
rze, gdzie łódzie podwodne rozpoczy-
niają istotną część wojny.

Związek miast

Gazety warszawskie donoszą: Projekt
„Związku miast“ będzie rozważany na je-
dnym z najbliższych posiedzeń Rady Miejskiej (warszawskiej). W sprawie tej za-
projektowano wybrać specjalną komisję.
Projekt utworzenia Związku miast nieje-
dnokrotnie rozważany w prasie polskiej,
któremu i nasza „Gazeta“ poświęciła swe-
go czasu szereg artykułów, przybierał w
ten sposób zaczyna formy realne. Stolica
Polski da impuls konieczny do wytworze-
nia tej wielkiej muniypalnej organizacji
polskiej.

O listy Sienkiewicza

W sprawie przedwczesnego o-
głoszenia prywatnej koresponden-
cji zmarłego autora „Trylogii“
nadesłał do gazet krakowskich prof.
Ignacy Chrzanowski następujące
pismo:

Ś. p. Henryk Sienkiewicz za życia
swego niejednokrotnie wyrażał życzenie,
żeby po Jego śmierci nie ogłoszono
zbyt pośpiesznie Jego listów, pisanych
do przyjaciół i znajomych, zwłaszcza
listów o charakterze ściśle prywatnym,
nie rzucających żadnego światła na Je-
go twórczość. A i w pamiętnikach (pi-

sanych dla Rodziny) znajduje się po-
między innymi taki ustęp:

„Trudno jest określić, gdzie koń-
czy się ścisłość biograficzna, a za-
czyna się plotkarstwo. Listów pry-
watnych nie wolno ogłaszać nawet
po latach, poprostu dlatego, że nie
były do druku przeznaczone. Krytycy
i biografowie powinni być gentleman-
nami — a jakże często nimi nie są!“

Otóż niżej podpisany, upoważniony do
tego przez najbliższą rodzinę ś. p. Hen-
ryka Sienkiewicza, uprasza w Jej imie-
niu wszystkich, którzy posiadają listy
zmarłego, aby ich nie ogłaszali dru-
kiem bez porozumienia się z Jego naj-
bliższą rodziną.

Ign. Chrzanowski, prof. Uniw. Jag.

P. T. wszystkie pisma polskie upra-
sza się najuprzejmiej o przedrukowanie
powyższego listu.

Katedra języka polskiego w Paryżu

W skutek wielkiego zainteresowania
się we Francji sprawą polską uznano za
rzecz ważną utworzenie w Instytucie
francuskim w Paryżu stałej katedry ję-
zyka polskiego. Profesor wschodnich
języków w tymże Instytucie, p. Paweł
Boyer, przesłał o tem na ręce p. Anto-
niego Żwana w Moskwie następujący te-
legram:

„Jestem szczęśliwy, że mogę Pana
zawiadomić o kreowaniu katedry języka
polskiego w Instytucie francuskim w
Paryżu. Wykłady kursów języka pol-
skiego rozpoczyna się dnia 15 stycznia
br. Wykładać będzie profesor Zygmunt
Zaleski. Załączam Szan. Panu wyrazy
szczerzej i wiernej przyjaźni. Paul Boyer“.

Nadmieniamy, że prof. Zygmunt Za-
leski jest synem znanego w mieście na-
szem obywatela p. Piotra Zaleskiego.
W czasie pobytu swego w kraju prof.
Z. Zaleski dał się poznać jako młodzie-
niec o wybitnych zdolnościach. Bardzo
chętnie brał udział w pracy publicznej,
a także w Radomiu urządził szereg od-
czytów prywatnych (niecenzuralnych) o
Wyspiańskim — poświęcił się bowiem
historii literatury polskiej. Nadto p.
Zygmunt Zaleski jest wybitnym znawcą
muzyki.

W końcu chcemy zaznaczyć, że prof.
Zaleski zamieszkał w swoim czasie
autykuły w „Gazecie Radomskiej“.

Wynik wyborów w Łodzi

Rezultat wyborów do Rady m. w
Łodzi jest wysoce niekorzystny dla pol-
skości tego miasta.

W pierwszych pięciu kurjach rezultat
przedstawia się, jak następuje: żydów
26, Niemców 7, Polaków 17.

Innymi słowy, już w pierwszych 5 ku-
rjach żywiły nie polskie uzyskały prze-
wagę. VI kurja oczywiście nawet w ra-
zie pomysłnego zdolności tego stanu rze-
czy zmieniły nie mogła.

Przyczyna tego zjawiska — jak infor-
muje jedno z pism — jest znana. Pola-
cy nie zapisywali się, choć mieli do te-
go prawo a zapisani nie zawsze głoso-

wali. U żydów abstynencja była daleko
mniejsza.

Polityczny układ stosunków jeszcze
jest gorszy. N. p. niepodległościowa
„Rada Narodowa“ otrzymała tylko 3
mandaty (1 członek N. Z. R. 1—L. P.
P. i 1 niepodległościowiec bez ściślejs-
zego programu). Wśród żydów górę
wzięli nacjonalści (22 przeciw 4 asymi-
latorom). Nacjonalści żydowscy wraz
z Niemcami mają więc w 5 kurjach 29
mandatów.

W VI kurji, gdzie walczyły ze sobą
partje robotnicze wynik wyborów jest
następujący: Socjaldemokracja otrzymała
525 gł. (bez mandatu); Polska Lewica
Socjal.—1.838 gł. (1 mand.); P. P. S.—
1.430 gł. (1 mand.); Chrześcijańska De-
mokracja—2.967 gł. (2 mand.); Narodo-
wy Związek Robotniczy — 2.345 gł.
(2 mand.); żydzi—4.199 gł. (3 mand.);
Niemcy 1.133 gł. (1 mand.).

Z M I A S T A.

Kalendarzyk. Dnia: Sobota 10 luty. Scho-
lastyki P.

Wsch. słońca g. 7 m. 38 r. Zach. g. 4 m 57.

— **Następca śp. gen. Grzesickiego.**
O. k. Biuro koresp. donosi z Lublina:
W miejsce zmarłego zastępcy generał-
gubernatora generał major Grzesickiego,
zamianowany został generał major Sta-
niław Ursyn Pruszyński, z tytułem:
przydzielony generał do generał gubernji.

— **„Czy Polska swą kulturą należy
do wschodu, czy do zachodu“.** Pod ta-
kim tytułem prof. Antoni Sujkowski
z Warszawy wygłosił staraniem Ligi
kobiet P. W. dwa odczyty w sobotę 10
i niedzielę 11 b. m. w sali Klubu Na-
rodowego. Początek o g 8 wieczorem.
Wstęp 1 kor. Krzesło 2 k. Członko-
wie „Klubu Narodowego“—1 kor. Uczą-
ca się młodzież—50 halerzy. Aktualny
temat w opracowaniu znanego w War-
szawie profesora A. Sujkowskiego budzi
w mieście wielkie zainteresowanie.

— **Zebrań dyskusyjne L. P. P.** W
niedzielę 11 b. m. o g. 4-ej p. p. w
sali Klubu Narodowego Liga państwo-
wości Polskiej organizuje zebrań dys-
kusyjne celem zaznajomienia szerszego
ogółu z programem i zadaniami tej
organizacji politycznej.

— **Zebrań T-wa Rolniczego** Rada
Towarzystwa Rolniczego zawiadamia, że
w poniedziałek dnia 5 Marca 1917 r o
godzinie 10-ej rano w gmachu Dyrekcji
Szczegółowej Towarzystwa Kred. Ziem-
skiego w Radomiu odbędzie się Ogólne
Zebranie członków Towarzystwa Rolniczego

Porządek dzienny: 1. Odczytanie pro-
tokółu poprzedniego Zebrania; 2. Roczne
sprawozdanie kasowe; 3. Komunikaty pre-
zydium; 4. Referaty; a) Polityka agrarna;
b) Ogólne cele Związku Ziemian; 5. Wy-
bór prezydium i zastępców członków
Rady; 6. Wnioski i zapytania członków.

W Niedzielę dnia 4-go Marca r. b. o
godzinie 4-ej po południu, odbędzie się
Zebranie Rady Tow. Rolniczego.

— **Kasy Gmine pożyczkowe w Kró-
lestwie Polskiem.** Wobec konieczności
ponownego uruchomienia gminnych kas
pożyczkowo-oszczędności, z których lu-
dność wiejska przed wojną chętnie ko-
rzystała. Biuro Pracy Społecznej wyda-
ło dla użytku zarządów dokładny tekst
polski ustawy tych kas z r. 1906 wraz
z późniejszymi uzupełnieniami, wzorami

ksiąg kasowych i tabelą urzędową cen
ziemi podług gmin. Broszura ta jest
do nabycia w cenie 50 kop. w kance-
larii Biura Pracy Społecznej (Kopernika
30) w Warszawie.

— **Dr. Rutowski wyjeżdża do War-
szawy.** Dzienniki lwowskie donoszą: Z
końcem bieżącego tygodnia wyjeżdża
dr. Rutowski do Krakowa, skąd po kil-
kuniedniowym pobycie ma wyjechać na
parę dni do Warszawy, a stamtąd uda
się do Wiednia.

— **Falszywe plotki.** W N° 39 kra-
kowskiego „Kurjera Codziennego“ znaj-
dujemy szereg informacji, dotyczących
zmian osobistych w prasie Królestwa
Polskiego, między innymi także doty-
czące naszej Gazety. Możemy oświad-
czyć, że informacje te są z gruntu myl-
ne i pozbawione podstawy, a obliczone
jedynie na tanią sensację.

— **Banki w trzecim roku wojny.**
Trzeci raz w czasie wojny wykazały
wielkie banki wiedeńskie swe bilanse.
Pomimo szalonego przewrotu, wywołane-
go przez moratorium i ruiny pojawiają-
ce się w początkach wojny, nie dźwignęły
stare ich podstawy. Owszem,
syndykalizacja i centralizacja życia han-
dlowo-przemysłowego rozszerzyła ich
dotychczasowy teren działania. W dzie-
więciu wielkich wiedeńskich bankach
podniosły się wkładki o 735 milionów
w Kasie pocztowej o 100 milionów, w
Kasach Oszczędności o 130 milionów
koron.

— **Odpowiedzi redakcji.** D. R. Nade-
ślaną rzecz drukujemy, prosimy czę-
ściej pisać.

Panu J. S. Dziękujemy za zwrócenie
uwagi. Zbyt wiele jednak świadczyli-
byśmy zaszczytu, polemizując z takie-
mi nadbłazeństwami o „wyjątkowych
niepodległościowcach“, które się rodzą
w głowie znanego grafomana. Byłaby to
zresztą walka z wiatrakami. Gdy słonec
lepiej zaświeci, opadną tego rodzaju
opary.

O oszczędnem użyciu opału

Zastępca prezydenta stoł. m. War-
szawy, pierwszy burmistrz, inż. Piotr
Drzewiecki, ogłosił w imieniu magistra-
tu następujące „Przepisy oszczędnego
użycia opału“:

W celu zaoszczędzenia paliwa zale-
ca: 1) poprawę egzystujących pieców
mieszkaniowych i kuchennych, i 2) u-
miejętne, a więc oszczędnościowe spa-
lenie.

Co się tyczy urządzeń piecowych, to
wszelkie pęknięcia i szpary, tembar-
dziej żeś większe otwory w obmurowa-
niu palenisk i pieców, przez które prze-
dostaje się nadmiar zimnego powietrza,
wpływają bardzo na studzenie pieców,
a tem samem na zwiększenie rozchodu
opału. Zaradzić temu można stosun-
kowo małym kosztem przez założenie
mniejszych i większych otworów cegłą
na glinie, uszczelnienie zaś szpar i pę-
knięć samą gęstą gliną.

Aby przy opalaniu pieców i kuchni
osiągnąć największe oszczędności po-
stępować należy w sposób następujący:
1) ruszt i popielnik przed każdym
napaleniem powinny być dobrze oczy-
szone, 2) po rozpaleniu ognia dro-

bnem, możliwie suchem, drzewem (oko-
ło pół funta), układać należy na całej
powierzchni rusztu, ściśle i równomiernie
całą przeznaczoną do spalania ilość
węgla, w równych niewielkich kawał-
kach. Poczem drzewczki górne winny
być szczelnie zamknięte a dolne pozos-
tawione otworem. W tych warunkach
materiał spala się najlepiej, czego
sprawdzeniem jest jasne oświetlenie
popielnika. Gdy oświetlenie to prze-
chodzi w kolor czerwony lub wogóle
ciemniejszy, należy drzewczki górne otwo-
rzyć i przeczyścić ruszt z zuzła i po-
piotu, paliwo zaś na ruszcie wyrównać.
Poczem drzewczki górne bezzwłocznie
szczelnie zamknąć. Po oczyszczeniu
rusztu rozpoczyna się znów dokładne
spalenie; oświetlenie popielnika nieba-
wem przybiera jasną barwę. Po nie-
jakim czasie, gdy oświetlenie popielni-
ka zaczyna ponownie słabnąć, trzeba
drzewczki górne otworzyć, ruszt jeze-
cze raz dokładnie oczyścić, rozżarzone
paliwo równo na całej jego powier-
chni rozgarnąć, a następnie tak jedne
jak i drugie drzewczki szczelnie zam-
knąć.

Nie należy nigdy zamykać pieców
przedwcześnie, t. j. wtedy, gdy węgiel
jest jeszcze czarny i pali się żółtym
płomieniem, co dowodzi, że opał nie
jest jeszcze dostatecznie przepalony.

Przy użyciu innych, niż węgiel ka-
mienny, materiałów opałowych, jak
koks i antracyt, postępować należy
zupełnie w podobny sposób jak wyżej
wskazano, tylko na podpałkę oprócz
drzewa, niezbędne jest dodać 1 — 2
funtów węgla kamiennego.

Miał węglowy posiada mało co mniej-
szą wartość od węgla w kawałkach, o
ile będzie umiejętnie zużytkowany. Na-
rzeczony bezpośrednio na ruszt spala
się tylko częściowo, ponieważ przeważ-
nie przelatuje do popielnika, a przy-
tem może być przyczyną wybuchu.

Ażeby materiał taki spalać z korzy-
ścią, należy mieć do rozporządzenia
pewną ilość grubszego węgla lub kok-
su, przyczem postępować trzeba w spo-
sób następujący: Przedewszystkiem w
kuchni, czy w piecu, należy napalić
grubszym węglem lub koksem, używa-
jąc na to większą ilość przeznaczoną
do spalania dawki. Gdy paliwo na
ruszcie dostatecznie się rozżarzy, prze-
suwa się je z przedniej części rusztu w
stronę kanału ogniowego o tyle, ażeby
swobodna powierzchnia rusztu wyno-
siła 1/3 całkowitej jego długości. Na tę
niezałożoną część rusztu barzucha się
najpierw węgiel w drobnych kawałkach
w ilości od 1—2 funtów, poczem do-
piero nasypuje się na wierzch samego
miału, w tymże stosunku co węgiel. W
tych warunkach miał nie przelatuje do
popielnika, wydzielając się zaś z nie-
go gazy, spalają się stopniowo płomie-
niem, bez obawy wybuchu.

Wyodrębnienie Galicji

„Polnische Nachrichten“ donoszą: W u-
biegłym tygodniu zakończyły się narady
subkomitetu komisji parlamentarnej Koła
Polskiego w sprawie wyodrębnienia Galicji.
Pozostało jeszcze kilka kwestji szczegó-
lowych do omówienia. Wykończa się teraz
elaborat o wyniku prac subkomitetu. Nie
będzie on komisji wręczony prędzej, jak

20-go lutego. Wobec wielu głosów o wyodrębnieniu Galicji z kierowniczego miejsca w Kole Polskiem oświadcza, że te głosy polegają na dowolnych kombinacjach. Zwłaszcza co się tyczy doniesienia o tem, jakoby Koło Polskie za wyodrębnienie Galicji zażądało odszkodowania wojennego w sumie 4 miliardów koron, wskazuje się na to, że wysokości szkód wojennych nie zdołała dotąd obliczyć jeszcze nawet centrala odbudowy kraju pomijając już to, że wyodrębnienia nie można stawiać w przy czynowym związku z odszkodowaniem wojennym.

Organizacja drukarzy w Piotrkowie

Staraniem grona miejscowych pracowników drukarskich powstał w Piotrkowie i został zalegalizowany dnia 14 stycznia b. r. przez Generał-Gubernatora lubelskiego „Polski Związek Zawodowy Drukarzy, Odlewaczy czcionek i pokrewnych zawodów“, którego brak odczuwać się dawał pracownikom tych zawodów.

Na Zebraniu Ogólnem dnia 2 b. m. wybrano Zarząd, w skład którego wchodzi pp.: Marjan Petrol — prezes, Stanisław Stępnik — wice-prezes, Franciszek Chmielewski — sekretarz, Maksymilian Wers — zastępca sekretarza, Józef Michalski — skarbnik, Stefan Domaracki — zastępca skarbnika.

W skład komisji rewizyjnej weszli pp.: Ludwik Warmużiński, Antoni Kowalski i Piotr Śliwiński.

TELEGRAMY

Porażka dyplomatyczna Wilsona

Londyn. (BK.) „Times“ donoszą z Nowego Jorku: Obecnie przekonują się w Ameryce, że wezwanie prezydenta do neutralnych nie będzie miało wielkiego powodzenia. Także oburzenie u ludów łacińskich Ameryki, będzie prawdopodobnie natury akademickiej. Zamiar prezydenta doprowadzenia Niemiec do uznania swego bezprawia za pomocą nacisku moralnego, bez wojny, zdaje się, że się nie uda.

Przygotowania amerykańskie

Berlin. (BK.) Według relacji angielskich, Stany Zjed. zarządziły wiele środków wojennych, między innymi przygotowały projekt ustawy dotyczący szerszych pełnomocnictw wobec zagranicznych podlegających i szpiegów, przedłożenie, umożliwiające rządowi nabycie okrętów znajdujących się w portach amerykańskich, przedłożenie dotyczące wydatków na karabiny maszynowe, działa obronne przeciw samolotom i amunicję oraz u-poważniające do uzbrajania okrętów handlowych i zaopatrzenia ich w amunicję.

Propaganda antywojenna w Ameryce
Amsterdam. (BK.) „Allgemein Handelsblad“ dowiaduje się przez Londyn z Nowego Jorku, że w Stanach Zjed. rozpoczęła się wielka propaganda antywojenna

Z głosów hiszpańskich

Madryt. (BK.) „Diario Universal“ pisze: Gdybyśmy przedtem byli pozzli za

Stanami Zjed., musieliśmy się może obecnie do nich przyłączyć. Ponieważ jednak rząd uchronił nas przed tem niebezpieczeństwem, mogliśmy i nadal zachować naszą neutralność.

Ratyfikacja zerwania stosunków z Niemcami

Waszyngton. (BK.) Senat amerykański ratyfikował 78 głosami przeciw 5 zerwanie stosunków dyplomatycznych z Niemcami.

Szwajcaria objęła zastępstwo interesów niemieckich we Francji

Bern. (BK.) Szwajcarska Aj. tel. donosi, że Szwajcaria objęła zastępstwo interesów niemieckich we Francji.

Skutki blokady w Hiszpanii

Madryt. (BK.) Związek właścicieli okrętów morza Śródziemnego zawiadomił okręty hiszpańskie, przebywające w portach francuskich i włoskich, aby natychmiast powróciły do portów ojczyźnych. Członkowie Związku kapitanów i oficerów okrętów w Barcelonie postanowili w obecnych okolicznościach nie wyjeżdżać. W Walencji ustał zupełnie ruch portowy. W Ferrol załoga greckiego parowca nie chce udać się na okręty.

W Walencji, w czasie demonstracji sprzyjających koalicji republikańskiej przyszło do starć z Jaimistami.

52.000 tonn w jednym dniu

Lugano. (BK.) „Corriere“ donosi z Londynu, że dn. 6 bm. zatopiono okręty handlowe o pojemności łącznie 52.000 tonn.

Owoce blokady

Berlin. (BK.) Jedna z łodzi podwodnych zatopila w drodze powrotnej na Oceanie Atlantyckim 10 okrętów, o pojemności łącznie 19.000 tonn. Oprócz tego zatopiono na morzu Północnem nieznanego parowiec angielski (3.000 tonn), angielskie parowce rybackie „Shamrock“ i „Thistle“ oraz po jednej angielskiej i francuskiej barce rybackiej.

Londyn. (BK.) B. Reutera donosi: Angielski parowiec pasażerski „California“ zatopiony został przez niemiecką łódź podwodną. Z 205 osób zatopiono 28 ludzi z załogi i 3 podróżnych. 4 osoby zabite zostały skutkiem eksplozji. Wyratowani twierdzą, że parowiec nie był ostrzeżony.

Londyn. (BK.) Parowce angielskie „Torino“, „Hollinside“, „Dauntless“ i „Corstean Prince“, pojemności łącznie 10.000 tonn, zostały zatopione.

Dymisja Protopopowa

Bazylija. (BK.) Aj. Hawass donosi, że według informacji „Jornal“ z Petersburga minister spraw wewnętrznych, Protopopow podał się do dymisji.

Bomba na giełdzie

Amsterdam. (B. K.) Przy głównym wejściu na giełdę eksplodowała bomba. Nikt nie został zraniony, niema żadnej szkody. Sprawca nieznan.

Rozwaga rządu amerykańskiego

Nowy Jork. (BK.) Depesza Associated Press donosi z Waszyngtonu, że Wilson poczynił kroki, aby stanowisko rządu w tych naprzężonych czasach oczekiwania, było stanowiskiem spokojnej rozwagi i ponad wszelką krytykę.

Urzędowo komunikują, że rząd amerykański bardzo będzie baczył na to, aby Niemcy i wszystkie inne obce kra-

je nie miały żadnej uzasadnionej podstawy do skargi.

Odpowiedź Argentyny na notę niemiecką.

Amsterdam. (BK.) B. Reutera donosi z Buenos-Aires: Dnia 7 b. m. rząd argentyński wręczył posłowi niemieckiemu odpowiedź na notę niemiecką o łodziach podwodnych. Rząd argentyński oświadczył, iż żałuje, że rząd niemiecki uważał za konieczne użyć tak ostatecznych środków, następnie oświadcza, że stanowisko swe ukształtuje jak zawsze według fundamentalnych zasad prawa międzynarodowego.

Ściśła neutralność Danji.

Haga. (BK.) Minister spraw zewnętrznych oświadczył w Izbie wyższej, że rząd, nie naruszając swego bezpartyjnego stanowiska, zaprotestował energicznie przeciw zapowiedzianym przez Niemcy środkom.

Rząd trwa stanowczo przy usankcjonowanej przez Stany generalne polityce ścisłej neutralności wobec wszystkich stron i nie rezygnuje ze swego stanowiska obrony przy pomocy zbrojnego oporu swego terytorjum i swej udzielnosci państwowej przeciw wszelkim naruszeniom, skądkolwiekby one pochodziły.

Z KRAJU.

— Ofiary mrozu. Pod Stawkowem znaleziono przy drodze dwie kobiety, jedną z nich dzieckiem na ręku, śmiertelnie przemarznięte. Wszelki ratunek okazał się nieskutecznym; tak kobiety jak i dziecko były nieżywe. Winę śmierci trzech osób przypisać należy — jak opowiadają — mieszkańcom miejscowym, do których kobiety napróżno kołatały o nocleg. Wszędzie odprawione od drzwi, usiadły zmęczone przy drodze by odpocząć. Wtedy widocznie zmorzył je sen, z którego nie przebudziły się już więcej.

Ogłoszenia.

Losy loterii G. R.
Opiekuńczej warszawskiej

są do nabycia w kantorze

M. Szenk

Radom, Lubelska 28.

46—5

AUTO

Techniczny Dom Handlowy

„STAR”

KRAKÓW Sławkowska 32

Oleje maszynowe, i do pługów

Oleje cylindrowe

Smary, benzynę

Uszczelnienie i t.d. i t.d.

39—10